

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مومیا ابوجمال
فرستنده: نسترن نصرتی
۰۱ سپتمبر ۲۰۲۱

مومیا ابوجمال

اشک تمساح برای افغانستان

پس از سقوط دراماتیک کابل توسط طالبان، اشک تمساح طبقه سیاسی در ایالات متحده آمریکا به شدت جاری است. ولی غم و اندوه آنها ناشی از قربانیان بی‌شمار این جنگ نیست، بلکه ناراحتی آنها به خاطر مخارج سنگین تخلیه نیروهای نظامی آمریکا از افغانستان است.

آنچه که کاملاً به فراموشی سپرده می‌شود، اعتراضات بی‌نظیر علیه جنگ‌های ایالات متحده آمریکا پس از حوادث ۹ سپتمبر ۲۰۰۱ است. اعتراضات توده‌ای فبروری ۲۰۰۳ قبل از این که جنگ عراق آغاز شود را به خاطر بیاوریم. در آن زمان زمین به خاطر متینگ عظیم مردم در آمریکا و در بسیاری از کشورهای جهان که علیه جنگ‌های امپراتوری دست به اعتراض زدند، به لرزه درآمد.

رئیس جمهور وقت ایالات متحده آمریکا "جورج دبلیو. بوش" وقتی به این اعتراضات نهاد و شرکت‌کنندگان در این اعتراضات را افرادی نامید که می‌خواهند توجه دیگران را به خود جلب کنند و «در مرکز توجه قرار گیرند». نویسنده و روزنامه‌نگار انتقادی، "رابرت جانسون" در کتاب خود شهروندان امپراتوری: مبارزه برای انسانیت، نوشت که «کارزارهای ۱۵ فبروری ۲۰۰۳ در سطح جهان بزرگترین تظاهرات سیاسی در تاریخ جهان بوده است». میلیون‌ها انسان در سطح جهان به کف خیابان‌ها ریختند تا مانع از این شوند که دولت بوش جنگ‌های جدیدی را آغاز کند. چطور ممکن است که دولت یک کشور گویا دموکراتیک بسادگی نظر میلیون‌ها نفر از شهروندان خود را نادیده

گیرد؟ ولی درست همین اتفاق رخ داد و نتیجه آن شد که از ۷ اکتوبر ۲۰۰۱ با ورود نیروهای ناتو افغانستان به جهنم تبدیل شد و آنها ۲۰ سال آزار کشور را به اغتشاش کشیدند که ما فعلاً شاهد نقطه اوجی از آنیم. چه می‌شد اگر تظاهرات و اعتراضات آن زمان مثمر ثمر واقع شده بود؟ متأسفانه هرگز پاسخی برای این سؤال نخواهیم یافت.

در نومبر ۲۰۰۱، ابوجمال در یکی از تفسیرهای متعدد خود در این زمینه نوشت: "انظار عمومی امریکائی‌ها اکنون متوجه افغانستان است. بر اساس گزارش روزنامه‌ها، ایالات متحده تازه بعد از حمله شوروی به افغانستان، برای کمک به مجاهدین مداخله کرد. واقعاً اینطور بود و یا تفسیر دیگری نیز وجود داشت؟ در سال ۱۹۸۸، زیگنیو برژینسکی، مشاور امنیتی سابق ایالات متحده مصاحبه‌ای با روزنامه فرانسوی Le Nouvel Observateur (LNO) انجام داد و طی آن گفت که ایالات متحده و سازمان سیا از چندین ماه قبل از شوروی در افغانستان فعال بوده: برژینسکی: مطابق با نسخه رسمی تاریخ نگاری، حمایت سازمان سیا از مجاهدین در سال ۱۹۸۰ پس از حمله ارتش شوروی به افغانستان در ۲۷ دسمبر ۱۹۷۹ آغاز شد. اما حقیقت، که تا کنون مخفی نگه داشته شده، کاملاً متفاوت به نظر می‌رسد. در واقع، در ۳ جولای ۱۹۷۹ رئیس جمهور کارتر اولین بخشنامه کمک مخفی به مخالفان رژیم طرفدار شوروی در کابل را امضاء کرد. همان روز بود که برای رئیس جمهور یادداشتی نوشتم و در آن توضیح دادم که به نظر من این حمایت باعث مداخله نظامی شوروی خواهد شد.

سؤال: آیا امروز از چیزی پشیمانید؟

برژینسکی: عملیات مخفی یک ایده بسیار عالی بود و باعث شد که روس‌ها در دام افغانستان گرفتار شوند، از چه چیز باید پشیمان باشم؟ "دام افغانستان" منجر به مرگ دو میلیون نفر در بین جمعیت افغانستان، شش میلیون آواره و ۲۰ هزار کشته در میان نیروهای شوروی شد....

برگرفته از: دنیای جوان

تارنگاشت عدالت

دوشنبه، ۰۸ شهریور [سنبله] ۱۴۰۰

منتشر شده در تاریخ: ۳۰ اگست ۲۰۲۱